

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2015/2357**af 10. december 2015****om bemyndigelse af visse medlemsstater til i Den Europæiske Unions interesse at acceptere Marokkos tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980 om de civilretlige virkninger af internationale barnebortførelser**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 81, stk. 3, sammenholdt med artikel 218,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Union har sat sig som et af sine mål at fremme beskyttelse af børns rettigheder, jf. artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union. Foranstaltninger til beskyttelse af børn mod ulovlig bortførelse eller tilbageholdelse som en væsentlig del af denne politik.
- (2) Rådet har vedtaget forordning (EF) nr. 2201/2003 ⁽²⁾ »Bruxelles IIa-forordningen«, der sigter mod at beskytte børn fra de skadelige virkninger af ulovlig bortførelse eller tilbageholdelse og mod at indføre procedurer, der skal sikre, at disse børn hurtigt vender tilbage til deres sædvanlige opholdssted, samt mod at sikre beskyttelse af samværsret og forældremyndighed.
- (3) Forordning (EF) nr. 2201/2003 supplerer og styrker Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civilretlige virkninger af internationale barnebortførelser (»Haagerkonventionen af 1980«), der på internationalt niveau indfører et system af forpligtelser og en samarbejdsordning mellem de kontraherende stater og mellem centrale myndigheder og sigter mod at sikre hurtig tilbagegivelse af ulovligt bortførte eller tilbageholdte børn.
- (4) Alle Unionens medlemsstater er parter i Haagerkonventionen af 1980.
- (5) Unionen opfordrer tredjelande til at tiltræde Haagerkonventionen af 1980 og støtter den korrekte gennemførelse af Haagerkonventionen af 1980 ved blandt andet sammen med medlemsstaterne at deltage i de særlige kommissioner, som Haagerkonferencen om International Privatret regelmæssigt organiserer.
- (6) En fælles retlig ramme gældende for Unionens medlemsstater og tredjelande kunne være den bedste løsning på følsomme sager om international bortførelse af børn.
- (7) Haagerkonventionen af 1980 fastsætter, at den finder anvendelse mellem en stat, der tiltræder konventionen, og de kontraherende stater, der har erklæret, at de accepterer tiltrædelsen.
- (8) Haagerkonventionen af 1980 tillader ikke, at regionale organisationer for økonomisk integration som f.eks. Unionen bliver part i den. Unionen kan derfor ikke tiltræde konventionen og heller ikke deponere en erklæring om accept af en stat, der tiltræder konventionen.
- (9) I henhold til Den Europæiske Unions Domstols udtalelse 1/13 falder erklæringer om accept i henhold til Haagerkonventionen af 1980 ind under Unionens eksterne enekompetence.

⁽¹⁾ Udtalelse af 11.2.2015 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældres ansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EUT L 338 af 23.12.2003, s. 1).

- (10) Marokko deponerede den 9. marts 2010 sit tiltrædelsesinstrument til Haagerkonventionen af 1980. Haagerkonventionen af 1980 trådte i kraft for Marokko den 1. juni 2010.
- (11) Flere medlemsstater har allerede accepteret Marokkos tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980. Det er på baggrund af en vurdering af situationen i Marokko blevet konkluderet, at de medlemsstater, der endnu ikke har accepteret Marokkos tiltrædelse, i Unionens interesse vil kunne acceptere Marokkos tiltrædelse i henhold til Haagerkonventionen af 1980.
- (12) De medlemsstater, der endnu ikke har accepteret Marokkos tiltrædelse, bør derfor bemyndiges til at deponere deres erklæringer om accept af Marokkos tiltrædelse i Unionens interesse i overensstemmelse med betingelserne i denne afgørelse. Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Irland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Ungarn, Malta, Kongeriget Nederlandene, Rumænien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland og Kongeriget Sverige, som allerede har accepteret Marokkos tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980, bør ikke deponere nye erklæringer om accept, eftersom de eksisterende erklæringer fortsat er gyldige i henhold til international ret.
- (13) Det Forenede Kongerige og Irland er bundet af forordning (EF) nr. 2201/2003 og deltager i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse.
- (14) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. De medlemsstater, der endnu ikke har gjort det, bemyndiges til i Unionens interesse at acceptere Marokkos tiltrædelse af Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civilretlige virkninger af internationale barnebortførelser (»Haagerkonventionen af 1980«).
2. De i stk. 1 omhandlede medlemsstater deponerer senest den 11. december 2016 en erklæring om accept i Unionens interesse af Marokkos tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980 med følgende ordlyd:

»[Fulde navn på MEDLEMSSTAT] erklærer at acceptere Marokkos tiltrædelse af Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civilretlige virkninger af internationale barnebortførelser i overensstemmelse med Rådets afgørelse (EU) 2015/2357.«
3. Hver medlemsstat underretter Rådet og Kommissionen om deponeringen af dens erklæring om accept af Marokkos tiltrædelse og meddeler Kommissionen teksten på erklæringen senest to måneder efter deponeringen.

Artikel 2

De medlemsstater, der har deponeret deres erklæringer om accept af Marokkos tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980 inden datoen for vedtagelse af denne afgørelse, deponerer ikke nye erklæringer.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Denne afgørelse er rettet til alle medlemsstater med undtagelse af Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Irland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Ungarn, Malta, Kongeriget Nederlandene, Rumænien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland og Kongeriget Sverige.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. december 2015.

På Rådets vegne

F. BAUSCH

Formand
